

Onderstaand vindt u een artikel van meneer Wolff wiens familie 2 huizen in het park heeft laten bouwen: De Klaproos bij de Leeuwenpoort en Van Bergen IJzendoornpark 12. Op nr.12 woont nu de zuster van de heer Wolff. Het magazijn van het bedrijf aan de Antwerpseweg is de afgelopen maand door de gemeente gesloopt; de zogenaamde Wolfflocatie in de Goudse Poort. De schrijver was de laatste algemeen directeur uit de familie. Eind jaren 90 is het bedrijf overgenomen door de Franse firma Rexel.

Veel leesplezier met een blik naar het park van toentertijd door dhr. Wolff!

"DE KLAPROOS"

Door Emil Wolff

De bouwer van 'De Klaproos' was mijn vader, dhr. Johann Richmund Carl August Wolff, geboren 30 januari 1881. Hij was één van de zeven kinderen van dhr. F.H.A. Wolff en mw. A. Quinterne. Mw. Quinterne erfde op 14 juni 1868 van dhr. H.A. Greve het hotel "Het Herthuis" aan de Markt te Gouda, waar nu de Etos gehuisvest is. De familie bezit nog steeds meubels, serviesgoed en prenten uit dit hotel. Zelf ben ik nog in het bezit van een uit hout gesneden hertenkop met het gewei van een edelhert. Deze kop heeft vroeger, samen met zo'n zelfde exemplaar van een damhert aan de gevel van het hotel gehangen. Het verhaal deed de ronde dat deze hertenkoppen afkomstig waren uit het kasteel van Jacoba van Beieren. Mijn vader werd geboren in het voormalige Herthuis, Markt 63, op 30 januari 1881. Zijn vader was van oorsprong drogist en heeft het hotel verkocht. Na zijn overlijden begon mijn vader in dit pand zijn electrotechni-

sche groothandel, die later uitgroeide tot de NV Wolff.

De Klaproos

De bouw van De Klaproos is waarschijnlijk gestart in 1920, want mijn ouders trouwden op 23 juni 1921. In het gezin kwamen zes kinderen, vijf jongens en een meisje. Al spoedig werd het huis te klein, zodat er in 1928 een behoorlijke uitbreiding werd gerealiseerd door architect D.F. van Zanten. Van deze uitbreiding heb ik onlangs de bouwtekeningen gevonden. De uitbreiding van het huis betrof het rechterdeel met de drie ramen naast elkaar en daarboven de dakkapel. De indeling van het huis was en is zeer ruim. Op de begane grond waren drie woonkamers, daarnaast een zeer ruime hal, 9 x 4 meter, met trappenhuis, een garderobe, een keuken en een kelder. Op de eerste etage waren drie grote en twee kleine slaapkamers, een ruime badkamer en over het gehele pand was een ruime zolder met nog twee kleine slaapkamers.

De Klaproos in de 50-er jaren

Het park vroeger

Het Van Bergen IJzendoornpark was voor ons als kinderen een eldorado. Auto's kwamen er nauwelijks, de huidige trottoirs waren er niet. Het park werd zeer goed onderhouden door ca. vijf tuinlieden, die hun werkplaats naast ons huis (links) hadden in het zogenaamde "halve maantje". De vijf jonge "wolven" waren voor deze tuinlui ook wel eens een ergernis, want natuurlijk haalden we in het park van allerlei kattenkwaad uit. In de winters, die in mijn herinnering altijd volop ijs gaven, werd er natuurlijk veel geschaatst. Het spoorwegterrein achter ons huis, lag in die jaren veel verder weg. Er was achter het huis een sloot en zelfs een soort vijver. In de winters konden wij met de schaats vanaf deze sloot, via de slootjes aan de Winterdijk tot aan de Reeuwijkse Plassen komen.

Oorlogstijd

Vlak voor het begin van de oorlog werd in het "halve maantje" een kampement van het Nederlandse leger opgezet. Een grote keukenwagen verzorgde de maaltijden. Ik zie nog een enorme teil met geschilde aardappelen voor mij. Er bestaat zelfs nog een film, gemaakt door mijn vader, waar wij als kinderen tussen de soldaten rondliepen. Ook de Duitsers zochten later dekking voor hun voertuigen in dit "halve maantje". In die oorlogsjaren kwam er vooral in '44-'45 verandering in ons leven. Omdat het station veelvuldig werd gebombardeerd, besloot mijn vader aan het einde van 1944 het huis te verlaten en tijdelijk te gaan wonen in de kantoren van onze zaak die toen aan de Fluwelensingel gevestigd was. Maar op de dag van de bevrijding zijn we direct weer naar De Klapproos teruggekeerd.

Het leven voor de oorlog

Het is wellicht ook leuk iets te vertellen over mijn herinneringen van voor 1940. Naar mijn mening ging mijn moeder nooit op pad om levensmiddelen te kopen. De melkboer, groenteboer en bakker kwamen dagelijks aan de deur. Hun handkarren werden soms nog getrokken door een hond, die onder de kar was ingespannen. De kruidenier, Schuttelaar van de Markt, kwam wekelijks het boodschappenboekje halen en vervolgens de spullen bezorgen. Mijn moeder had twee slaggers, één voor rundvlees en één voor varkensvlees, Van Vliet van de Zeugstraat en Brunell van de Hoge Gouwe, die ook wekelijks de bestelling op kwamen nemen en afleveren.

Dat de vijf jongens veel kattenkwaad uithaalden, vertelt het volgende verhaal. Met de tuin-

lieden in het park voerden we altijd wel een soort strijd, want we mochten bijvoorbeeld niet op het gras lopen. Tijdens een kerstvakantie met veel sneeuw en ijs was het goed raak. De tuinlieden probeerden zolang mogelijk het ijs in de vijvers kapot te slaan, zodat er niet geschaatst kon worden. Op een avond hebben wij met man en macht een grote berg sneeuw voor het toegangshek van hun werkplaats geschept. Vervolgens hebben we over die berg sneeuw veel water gegooid en tot slot het hangslot van het hek in een groenteblikje, gevuld met water, gedaan. Door de strenge vorst 's nachts was de sneeuwberg in een ijsberg veranderd en het slot was een grote ijsklont geworden. De volgende morgen konden wij vanuit het badkamerraam zien hoe de tuinmannen vol ergernis de ijswal en het slot aan het weghakken waren. Natuurlijk voelden zij wel aan wie de daders waren en dus werd mijn vader opnieuw door hen aangesproken.

Latere jaren

In 1963, mijn vader was inmiddels overleden, werd De Klapproos voor mijn moeder te groot. Mijn broer Frans had in het Nieuwe Park een huis laten bouwen dat een stuk kleiner was en verruilde dit huis voor De Klapproos. Mijn moeder trok in zijn huis in het Nieuwe Park. Helaas is een aantal jaren later het huis door mijn broer verkocht en zijn ook de smeedijzeren letters "De Klapproos" van de gevel verdwenen. Tot slot wil ik u vertellen waar de naam "De Klapproos" vandaan kwam. Mijn ouders hebben elkaar ontmoet in Valkenburg. Mijn vader heeft daar een veldboekje met klapprozen voor mijn moeder geplukt. Dit bracht hen ertoe om het huis, dat ze voor hun huwelijk lieten bouwen, De Klapproos te noemen.

Het park in de 50-er jaren (foto mev. Karstan)

